Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Barraca codi 10323 - BV183

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Carrer de la Rocosa, 14 - Urbanització Vall del Sol
Emplaçament	Dins d'un jardí particular, darrera de la casa
Alçada:	279m

Coordenades:

Latitud:	41.39261
Longitud:	1.93317
UTM Est (X):	410812
UTM Nord (Y):	4582891

Classificació

Número de fitxa	08295-180
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Restringit
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 0930802DF1803S
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dv., 16/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria adossada al marge i orientada al sud-oest. La seva planta és circular i presenta un portal d'accés rectangular, amb la llinda plana. A l'interior hi ha un cocó d'arc d'ametlla i a l'exterior un recer a la dreta. La barraca està ubicada dins d'una parcel·la. Agraïm al seu propietari que ens hagi permès entrar a casa seva per prendre mides i poder fotografiar-la, i igualment li donem les gràcies per la cura que ha tingut amb la barraca.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

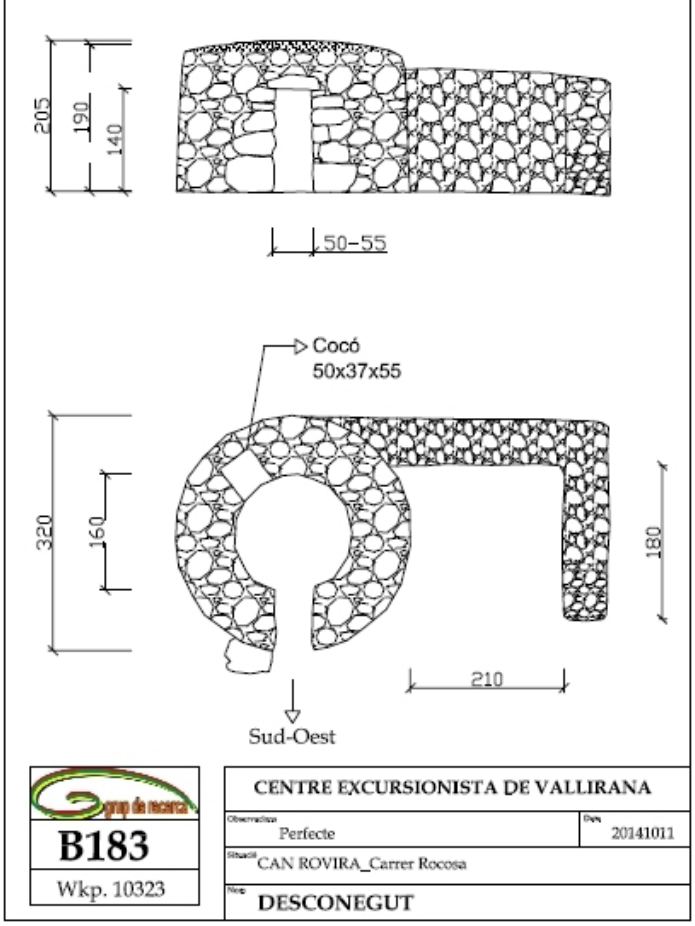
A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisis que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Http://wikipedra.catpaisatge.net/ (Consulta: 08-09-2016).

B183	CENTRE EXCURSIONISTA DE VALLIRANA
Wkp. 10323	Observacions: Perfecte — Data: 20141011
	Situació: CAN ROVIRA_Carrer Rocosa
	Nom: DESCONEGUT